

Łucja Okulicz

Rembielin, pow. Przasnysz. Stanowisko Łysa Góra - 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 128

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

REMBIELIN, pow. Przasnysz
Stanowisko Łysa Góra - 2

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej
Uniwersytetu Warszawskiego,
Instytut Historii Kultury Materialnej PAN
w Warszawie
- Zakład Epoki Metali

Badania prowadziła dr Łucja Okulicz.
Finansował WKZ w Warszawie. Trzeci
sezon badań. Cmentarzysko z wczesnej
epoki żelaza.

Przebadano dalszą część cmentarzyska o powierzchni 200 m², zakładając wykopy o wymiarach 5 x 5. Wyeksplorowano 130 jam grobowych zalegających przynajmniej w dwóch warstwach, często przecinających się. W południowo-zachodnich partiach cmentarzyska odsłonięto fragmenty dużego, okrągłego w planie bruku kamiennego, pod którym znajdowały się jamy grobowe o średnicy 0,9 - 1,2 m i głębokości 0,9 m. Jamy wypełnione kamieniami i spalenizną zawierały na dnie zniszczone ułamki naczyń i przepalone kości ludzkie. Ponadto część jam grobowych posiadało na dnie bruk kamienny na którym ustawione były naczynia z prochami zmarłych. Niektóre z jam pierwotnie posiadały zewnątrz konstrukcję drewnianą czego śladem były kołki okrążające jamę po brzegach jej zarysu. Zwraca uwagę duże zróżnicowanie wypełnienia jam - część z nich zawierała intensywnie czarną warstwę spalenizny, część jasny piasek z naczyniami zawierającymi przepalone kości. W dalszym ciągu szlamowano wypełniska jam uzyskując bogaty zestaw różnych gatunków zbóż i nasion. Potwierdzone zostało spostrzeżenie, że ziarna zbóż skupiają się w górnych częściach niektórych jam, lub wchodzą w skład wypełniska niektórych naczyń.

Mimo faktu, że część grobów jest zniszczona, w dalszym ciągu zwraca uwagę bogactwo wyposażenia w zabytki brązowe i żelazne, a także gliniane przęśliki, szklane i bursztynowe paciorki oraz przepalone krzemienie. Ozdoby brązowe reprezentują lokalne wytwory wczesnożelaznego ośrodka metalurgicznego działającego prawdopodobnie na Półwyspie Sambijskim, lub importy z obszaru kultury celtyckiej / naszyjnik, bransolety, zapinki/. Ceramika w dalszym ciągu typowa jest dla wczesnożelaznej kultury Mazur i Północnego Mazowsza/ kultura kurhanów zachodnio bałtyjskich/.

Nie uległy zmianie dotychczas określone ramy chronologiczne cmentarzyska obejmujące okres lateński i być może pierwszy wiek naszej ery.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIECHÓW, pow. Łask

Stanowisko 4

patrz

okres halsztacki